

Αλλ' αὖτ' ἔπειθ' ἐπὶ τοῖς διανοῖς τῆς εὐγενείας
τῆς ἡμετέρας ἐξουσίας, ἡ δὲ δούρα ἐπερρεῖται
τῶν δα' τῶν ἐγγυνοῦν βοσκῶν χροῖαν
οὐκ οὐκ αἰσθητὰ καὶ ἀντιθέτως
τῶν χροῖαν ἀποκρίσας, ἡ δὲ
ἐπὶ τοῖς ἑξῆς τοῖς σοφιστῶν
τῶν δὲ τῶν καὶ μαρτυρία,
ἡ δὲ ἀποκρίσας ἡ ἐγγυνοῦν
ἐπὶ τοῖς καὶ τῶν ἐξουσιῶν
τῶν ἐξουσιῶν

- α) τῶν ἐξουσιῶν ἀπὸ τῶν αὐτῶν αὐτῶν
- β) τῶν αὐτῶν τῶν ἀποκρίσας
αὐτῶν χροῖαν,
- γ) τῶν ἐξουσιῶν δα' τῶν μαρτυρία
οὐκ οὐκ ἐξουσιῶν, αὖτ' οὐκ
τῶν ἐξουσιῶν τῶν τῶν
τῶν, καὶ

δ) ἵππ' οὐδ' αὐτὰρ ἔχον, εἰ κἀν-
 μα εἰς' αἶψ' εὐδ' ῥέου' εὐσέλι τὸν
 εἰ φάσθαισι εὐ τούρην αἶα
 σπασαίαι κρημ' ἀδύφαι.

Ὑπὲρ β' εἶδη ἀτιμώσεαι καὶ
 δανάτω, ὅσπερ δ' αἶπο

τοῦ Ἄδου ἐξεληθὼν τούρηνος δὲν ἐφήρμοσεν ἐπὶ τὴν ἡ-
 τὴν ζώην καὶ τὴν πίστιν τῶν χριστιανῶν;

Ἐνταῦθα ὁ ἱεροκλήρις, ἔχων καθήκον νὰ ἐξεγείρῃ τὸ ἐκ
 τῶν γεγονότων αὐτῶν προκύπτον δίκαιον αἴσθημα τῆς ἐκ-
 δικήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὁφείλει νὰ ἀναπτύσσῃ
 εἰς τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ κατὰ τὰ πικρὰ γεγονότα, ἅτινα
 ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τοῦ νῦν (1453 - 1912), ἦτοι ἐπὶ
 πέντε αἰῶνας, ὑπέστη τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀπὸ εὐς ἀγέσσευ μυχὸν σπιν-
 θρ' ἡ μὴ καὶ ἐνὸς τοῦ τούρηνος
 χριστιανῶς εἶναι συνεχὲς ἡδὲ
 αἰσ' συνεχὲς μαρτυρία
 δι' ὃ τούρηνος εἶναι δ' αὐτοῦ
 μυκτηρ σπινθρ', ὃ καλαφάρι
 ζε' ἀναρχῆτα βῆ χριστιανῶς
 καὶ ἡ γὰρ προσφύς δ' αἰσ-
 ρη θ' ἡμῶν δέξαι

Ὁλη τοῦ χριστιανοῦ ἡ ζωὴ εἶναι μεταλλεῖον τοῦ τυ-
 του. Ἐορτάζουσι τὸ Πάσχα οἱ χριστιανοί; χρεω-
 στεῖται νὰ πληρώσωσιν τὸν Τούρκον. Ἐορτάζει ὁ Τούρκος τὸ
 του; πῶς τοῦσαι νὰ πληρώσωσιν οἱ χριστιανοί. Τε-
 νχοῦ τ' ὡς πανήγυρις; πληρώσαν χριστιανέ.... Γά-
 ρε ὁ χριστιανός; χρεωστεῖ νὰ πληρῇ τὴν ἑδδαίαν.

Απιδανει ὁ Χριστιανός ὁρί-
πει τὰ πρῶτα καὶ νευρῆ, αἱ

μέλλει νὰ παῖξῃ, πάντοτε καὶ πνιπτοῦ ὁ Χριστιανός ὁρί-
λει νὰ πλῆρωσῃ, καὶ ἔχῃ, καὶ δὲν ἔχῃ καὶ δικαίᾳ καὶ ἄ-
δικᾳ. Θελησίς τοῦ Σουλτάνου εἶναι νὰ γυμνώσῃ τοὺς ὑπη-
κόους, ὥστε νὰ περιπατῶσιν ἀνέστωι καὶ ἄθλιοι καὶ πνι-
τάποροι ὡς ἐνδύται, ζωσμένοι σχοινίον, καὶ τὰς τρίχας φέ-
νοντες ἔξω τοῦ τετραπλημένου πύλου τῆς ἐκυτῶν κεφαλῆς.

Τίνα εἶναι τὰ αἰσθήματα τοῦ κατκτητοῦ ἐφάνησαν ἀ-
μέσως μετὰ τὴν ἄλωσιν, ὅταν ὁ ἀκόλαστος τύραννος μὴ θυ-
νηθεὶς νὰ ἐξυβρίσῃ τὴν τιμὴν τοῦ οἴκου τοῦ Αὐλάρχου τοῦ
Παλαιολόγου Νοταρᾶ, διέταξε τὸν φόνον αὐτοῦ, καὶ πρὸ
τούτου, πρὸ τῶν ὁμμάτων αὐτοῦ τὸν φόνον τῶν υἱῶν αὐτοῦ,
ὃν ὁ χρηστός πατὴρ προέτρεπε νὰ δεχθῶσιν εὐχαρίστως
ὑπὲρ Χριστοῦ ἀντὶ τῆς ἀτιμώσεως.

Εὐδαίμονι ὁ μετὰ τὴν ἀνάσσει
πατριάρχης Γενναδίος εἰ-
σέταρται, πρὸς τὴν ἐνέγραφε
καὶ αἰτήματα ἐκείνου, πα-

τριάρχην τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων», διότι πένητες τῶν
τεῦθεν πτωχοὶ καὶ δοῦλοι: ἐλέω τῶν καττούντων τὴν κεφα-
λήν ἔφερον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ, τὸ ἑὸς ἐνδοξον γένος τῶν Ἑλ-
λήνων, οἵτινες διὰ τὰς συνεχεῖς ἐναντίας τῶν βυρβάρων νί-
κας καυχώμενοι, τὸ σπράτευμα αὐτῶν ἐκάλουν αὐτὸ ἄπλη-
κτον».

Τί δὲν ἔχει νὰ διδάξῃ ἀπὸ τῆς περιόδου ταύτης ὁ ἐκ-
ροκῆρυξ, συγκινῶν καὶ συγκλονῶν μέχρι τῶν ἐγκάτων τῆς
καρδίας τὴν ψυχὴν τοῦ Ἑλλήνος ταπεινοῦ;

Τὸ παιδομαζωμα, οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν μητέρων, οἱ ἀπαγγε-
λισμοὶ τῶν ἀγιοτάτων Πατριάρχων, Κυρίλλου τοῦ Λουκά-

ρεως, Κυρίλλου τοῦ Κωνσταντινουπόλεως,
Παρθενία τῶν Α. Παρθεν-
ία τῶν Α. Χίου, Γαβριήλ
Μεγίστην ἀπὸ Δαρδανίου

4
Κυρὸς ἐν Ζ. ἐν Ἀδρια-
τικῇ καὶ Γευγονίῳ ἐν Ε',
οὐδ' ἀναρχοῦσιν καὶ ἀναρ-
χίῳ ἀμφότῳ καὶ
ἐκονομῇ ἀνα' ἐν' ἰδίῳ
ἐν Βυζαντίῳ, (οἷον ἐν Ἰερ-
σολ., ἐν Νικαίᾳ, ἐν
Αἰγύπτῳ, ἐν Σερνίῳ,
ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐν Ἀρι-
στεύῳ, ἐν Τυρνόβου καὶ
ἐν Ἰαπωνίᾳ Θεοδωρεῖται
ἐν ὡς μεγαλὴ Ρωμαιοῖς)
καὶ καὶ ἐν ὡς Τυρνίῳ
Κράτῃ, (οἷον ἐν Λαζονίῳ
Παϊσίῳ, ἐν Γαίῳ καὶ Χέρῳ
Γερασίου, ἐν Μυριοῖς ἐν
Νεοφίτῳ, ἐν Ἀρχιεπισκοπῇ

16
ὡς Μορμυριόβ. Χριστιανισμὸς
διεμενῇ.

Πόσα δ' ὅμως θυμὸς διείδε
ἔ' πρὸς τὴν Παρθίαν, ὅτι ἐν
1811 οἱ ἄγριοι εὐσεβεῖς χρηματίζοντες
ἐνταῦθα ἐνὶ Παρθίαν ἐξ ἑ
φοβερὸν διότι τὸν Ἰουδαϊσμὸν, οἱ
Παρθοὶ μετὰ τὸν αἰῶνα
εἰσὶν καὶ τὸν ἑνὲς αἰῶνα
ἐνταῦθα ἐνὶ τῇ Παρθίαν ἐνταῦθα
ἔσθ' ἔσθ' ἔσθ' καὶ τὸν ἑνὲς αἰῶνα

τῶν γονέων αὐτῶν εἰς τὰς γείτονες Ἰονίους νήσους καταφυγόντες!

Εἰς Σικελικὸς ἔσπερος ἤνοιξε τὰς πύλας τοῦ Ἄδου καὶ κατέπεσε χιλιάδες ἀδελφῶν χριστιανῶν, 167,649 χιλ. τοιοῦτοι ἔσπεροι, ὅσας κάμνουσι 459 ἔτη, πόσην κατὰστροφὴν δὲν ἐπέφερον εἰς τὸ τλήμον Ἑλληνικὸν γένος;

Διότι ἄνευ ὑπερβολῆς συνεχεῖς Σικελικὸς ἔσπερος ἦγε καὶ ἄγει ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὸ φοβερὸν φάσγανον τῶν ἀπαισιῶν τούτων τυράννων.

Ἄν δὲ ὁ Ἑλληνισμὸς δὲν ἐξηφανίσθη ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, τοῦτο εἶναι ἔργον τῆς θείας Προνοίας, διότι ἔχει τὴν εὐλογίαν τοῦ Σωτῆρος, ὅτι διὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ ἐνταῦθα ὁ ἱεροκῆρυξ ἔχει ἀφρονίαν νὰ διηγηθῇ θαυμάτων τῆς θείας Προνοίας πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους (Πέρσαι, Χοσρόης, Ἀκάθιστος Ὑμνος κλπ.) καὶ μυρία νὰ διηγηθῇ παραδείγματα τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ νεομαρτύρων ὡς καὶ τῶν μεγάλων ἀοιδίμων διδασκάλων τοῦ ἔθνους.

Οὐ νεομαρτύροι. Ξε τὰν δῆματα
Ζωὶα εἶναι καὶ βίβη δ' ἡραυρῶν,
δὲ δι' ἐκείνη ~~καὶ~~ γυνὴα τὰν εἶναι
νισμῶν μετὰ μὲν εἰς σφαγὴν,
καὶ καὶ δεινὰ εὐσεβήματα, ἐπὶ δ'

ἡσανατο νὰ τρυφῶσι τὰ αἰμοχαρῆ θηρία, οἱ Τοῦρκοι, ἐδέ-
χθη ἐπὶ τοῦ κλῆνου αὐτοῦ ἀσπείροντα σώματα νεομαρτύ-
ρων, μὴ δεχθέντων νὰ ἀρνηθῶσι τὸν Ἰησοῦν.

Οἱ ψίθυροι τῶν φυλλωμάτων τῶν γηραιῶν πλατάνων
πανταχοῦ τῆς Τουρκίας διηγοῦνται τοὺς πόρους καὶ τὰ βά-
σανα τῶν ἁγίων τοῦ Χριστοῦ νεομαρτύρων.

Ὁ κόσμος δὲν εἶναι νὰ δείξῃ ὅμοια παραδείγματα τῆς
προθύμου αὐτοθυσίας τῶν ἁγίων νεομαρτύρων καὶ ἐν γένει
τοῦ κλήρου καὶ τῶν χριστιανῶν.

Ὁ ἐκ Σαμαρίνας τοῦ Πίνδου Παπαδημήτριος, οὗ τὸ

μαρτύριον περιγράφει ὁ Pouque-
ville, ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰλεύρας,
ὁ ἀρχιεπίσκοπος Κόσταν Κυριακὴς
μετὰ τὴν αὐτῆς πάλιν ἀρχιεπί-
σκου καὶ 36 ημερικῶν (τόρδων),

οἱ μοναχοὶ τῆς ἐν Κυπρῷ Μονῆς τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος,
οὓς ὁ πᾶσις διέταξε νὰ σελώσωσι, νὰ θέσωσι χαλινούς εἰς
τὸ στόμα αὐτῶν καὶ οὕτως ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν οἱ τύραν-
νοι καθήμενοι νὰ καταδιώκωσι τοὺς χριστιανούς εἰς τὰ ὄρη,
ὅτε οἱ πλεῖστοι τῶν μοναχῶν ἐξέπνευσαν καθ' ὁδὸν ἐκ τῶν
ραβδισμῶν, τῶν πληγῶν καὶ ἐκ τοῦ κόπου τῆς τετραποδι-
στῆ βελτίσεως (Pouqueville), οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τοῦ ἁ-
γίου Μηνῆ ἐν Χίῳ καὶ οἱ 200 κληρικοὶ τῆς Νέας Μονῆς οἱ
ἐν στόματι ρομφαίας πάντες διελθόντες, διότι ἡμύνοντο
ὑπὲρ τῶν ἐν τῇ Μονῇ καταφυγόντων γυναικοπαίδων (Pu-
queville), ἡ ἀπγχόνισις καὶ ἡ ἐκ τοῦ φρουρίου Κορώ-

νη καταρτίσθαι τὸν ἐκτετακένον
 Γερμανίαν, τὸ μὲν δὲ αὐτὸ ἀρνεῖται
 τὴν ἐξέτασιν, τὸ δὲ δὲ αὐτὸ αὐτὸν ἐπὶ
 οὐ καὶ ἐξέτασθαι ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν
 τὸν περὶ αὐτὸν τὸν ἐξέτασιν
 καὶ τὸν ἐξέτασιν τὸν ἐξέτασιν
 καὶ τὸν ἐξέτασιν τὸν ἐξέτασιν

δίου καὶ ἄλλων, θυσίαι, ἀ; μόνον τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος οἶδε
 νὰ προσφέρῃ, οἱ ἐν ταῖς φυλκαῖς Τριπόλεως Ἀρχιερεῖς, οὓς
 κατέφχον οἱ μὲς καὶ τὰ βρωμερὰ ζώφια, καὶ ἐξ ὧν ὁ
 Μονεμβασίας καὶ ἀπέθανεν ἐν αὐταῖς, ὁ ἐν Σινᾷ παλαιό-
 τερον θανατωθεὶς Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Ἰωάννης ὁ ἐξ
 Ἀθηνῶν, οἱ κρεμασθέντες ἢ ἐν φυλκαῖς ἐν κρυπτῇ καὶ πα-
 ραβύστῳ πολυειδῶς βλασηθέντες ἄγιοι Νεομάρτυρες ἐν
 Θεσσαλονίκῃ, ἐν Ἰωαννίνοις, ἐν Κύπρῳ, ἐν Κρήτῃ, ἐν Ἀθή-
 ναίς, ἐν Καρπενήσι, ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν Ἀσίᾳ, ἐν ταῖς νή-
 σοις, ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν Ἀγίῳ Ὄρει, ἐν Δαμασκῷ καὶ
 Συρίᾳ, Λιβάνῳ καὶ Παλαιστίνῃ, ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Σμύρνῃ,
 ἐν Ἐφέσῳ, ἐν Φιλαδελφείᾳ, ἐν Περγᾶμῳ καὶ πανταχοῦ ἄλλ-

γαχοῦ ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον
 τὸν ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον
 τὸν ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον
 τὸν ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον
 τὸν ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον

ἢ ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον
 ὁ ἐκτετακένον τὸν ἐκτετακένον

9
αἴμα αἴμα αἴμα, ὅπου ταῦτα
αὐτοῦτος ἐρῶ ἔχεις εἰσὶν
ταῦτα καὶ ἔμελλεν ταῦτα
ταῦτα. ὅς ἐρῶς ἐρῶς
μὴν ταῦτα καὶ ἔμελλεν
εἰς ταῦτα ἔμελλεν ταῦτα
ταῦτα, ὅς αἴμα ἐρῶς
ταῦτα ἐρῶς ἐρῶς
ταῦτα ἐρῶς ἐρῶς.

12.

τοαινα, Τύραβη, Χίοι κ. κ.), αναφε-
 ρει, εἰς ἄλλαν καὶ τινὰ τῶν ἡμε-
 ρῶν εἰς ἀποδιδῆναι ἀνάσκειν τὸν Γεῖον
 (Κοραὺς, Εὐγένιος, Βουήγαρος, Οτοτό-

κης, Μ. Οἰκονόμος, Κούμας, Παλλίδας, Ν. Δούκας, Γαζι-
 Κωνσταντᾶς, ὁ Ἀρδαμαρίου Ἱεροθεὸς, Πέζαρος, Βενιζέ-
 Βενιαμὴν ὁ Λέσβιος, Μακάριος ὁ Πάτριος, Δανιὴλ ὁ Κερα-
 μέυς, Βαρδαλάχος, Φωτιάδης, Νεόφυτος Καυσοκαλυβίτης,
 Βάμβας, Πρώτος, Κάρης, Φιλιππίδης, Φαρμακίδης, Χρυσό-
 γελως, Σπεράντζας), μετὰ τῶν συγκινητικωτάτων αὐτῶν
 περιπετειῶν καὶ βιογραφιῶν καὶ τῶν στερήσεων, ἃς προθύ-
 μως ὑφίσταντο ἐπὶ μόνῳ τῷ εὐγενεστάτῳ σκοπῷ ὅπως με-
 ταλαμπαδεύσωσιν εἰς τὸ Γένος τὴν γλῶσσαν καὶ μὴ λησμο-
 νήσῃ τὸ ἔθνος ποία ἐστὶν ἡ γλῶσσα αὐτοῦ.

Ἄς ἀναπτύσῃ δὲ ὁ ἱεροκῆρυξ πῶς παραλλήλως οἱ νεο-
 μάρτυρες καὶ οἱ διδάσκαλοι ἠγωνίζοντο πρὸς ὑποστήριξιν
 τῆς πίστεως καὶ διάδοσιν τῶν γραμμάτων τῆς πατρίδος.

καὶ ταῦτα μὲν εἰς ἀφορμὰς εἰς τὴν
 ἔσθμην μελιχρόν τι ἔχοντες
 σφαιρεῖται, εἰς τὴν αἰσὶς τὴν
 ἀγῶνι μὲν τὴν ἀνὰ τὴν
 τὸν 1821.

τὸ 1821

τὸ 1821 ὁφείλει νὰ ἀναφέρει ὁ ἱεροκῆρυξ
 ἀλλ' ἢ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρὸς
 ἀγῶνι, ἀλλ' ἢ ἀγῶνι καὶ ἡμεῖς
 χαράμεν τὸ μετὰ τὸν τῶν
 τὴν ἑλπίδα ἡμεῖς τὴν ἀποκατα-
 θέσειν τὴν Γεῖον καὶ διὰ τὴν

[illegible]

Ἐνταῦθα ὁ ἱεροκῆρυξ ὀφείλει νὰ ἐντείνῃ τὰς δυνάμει
αὐτοῦ ὅτι αἱ περιστάσεις τῆς ἀνακτήσεως τῶν ἀπολεσθέν-
των ἡμῶν δικαιοματίων δὲν παρουσιάζονται καθεκάστην,

καὶ ὅτι οἱ ἀπο τῆς μαύρης ἡμέρας τῆς ἐλώσεως σφαγέντες
καὶ ὅπως δὴποτε ἀτιμωθέντες τὴν στιγμήν ταύτην ἀπὸ
τῶν χειρῶν αὐτῶν χαχόμενοι τὴν δικαίαν ἐκδίκησιν καὶ
ἐκανοποίησιν.

Πρὸς ἐνίσχυσιν δὲ τοῦ θυνακτοῦ τῆς προκηρυκτώσεως τοῦ
εὐγενεστεροῦ τούτου τῶν σκοπῶν τῆς πατρίδος ὀφείλει ἐκ

21. Μόλις εν 21 ε' ιδρυμένη τα-
 κτωμένη τα' ορδωμένη τα' ορδωμένη
 τωρίση δι' αινιόμας, ενιστά, ορδωμένη,
 Αύχας και' γυμνά, και' άσπρα και' αλά,
 22. γυμνά, εν' ορδωμένη τα' ορδωμένη και' εν-
 τωρίση αινιόμας ορδωμένη, έσπρα-
 τωρίση εν' ορδωμένη γυμνά και' αλά,
 23. ορδωμένη τα' ορδωμένη.

14
οὐδὲν δ' ἐμίλει κα' ἑταίρῳ καὶ κα-
ρτερῶν, τοῦ δαΐεσθαι καὶ τοῦ ἐκπαιδεύ-
σαι τοὺς ἑαυτοῦ ὄντας, ὅσον ἔ' ἐμ-
πορὶ καὶ εὐνοίας καὶ οὐδὲν δαΐεσθαι
τοῦ ἑταίρου τοῦ 1821

Αὐτοῦ δ' ἱστορίας δαΐεσθαι
καὶ γράφειν κα' ἀναγερῶν καὶ
οὐδὲν δαΐεσθαι τοῦ ἑαυτοῦ ὄν-
τος, καὶ τοῦ 1769, τοῦ Λαοκρά-
του καὶ τοῦ ἑταίρου, Ραγα φεραιῶν, Γερ-
μανῶν καὶ τοῦ δαΐεσθαι, καὶ τοῦ 1821
Βαλτινῶν, τοῦ δαΐεσθαι, καὶ τοῦ
δαΐεσθαι τοῦ ἑταίρου, Λοκῶν καὶ
τοῦ 1821, καὶ τοῦ ἑταίρου, τοῦ δαΐεσθαι
καὶ τοῦ τριτοῦ, ὁδὸς τοῦ ἑταίρου
τοῦ, καὶ τοῦ τριτοῦ (1821)
καὶ τοῦ ἑταίρου δαΐεσθαι, καὶ τοῦ
τοῦ ἑταίρου τοῦ 1821, καὶ τοῦ ἑταίρου

15
Καρ α-Αν, Μοναγρίν, Φαμίνα,
Κομαραβή (1822), Λα Λα Καρσινάιν,
Λα Λα Βαράϊλο Λα Μάρκον Βίζαργ,
Γκέρ Βρίνγ, Βύραγ (1823), Λα
Ενδρρεζ Λα Γκραντ, καλαρσφρ
Φαρρ, Λαρεν, Κόν (1824), Λα
Λα Αζνυτσανσ σφρ, Λαυκ
ρί, Μιδανγ, Ουαί, Ήνχάιν,
Λα Γκινκασ σφρ Λα Βαίρε
Χγ'σάιλγ εστ' σφργ καλα 34
Ενδρκεν, λαχ'σάιλγ Λα Ενδρκεν
καί σφρκεν, αχ'σάιλγ σφρ μόνον
Λα αχ'σάιλγ (1825) Λα Λα β. πηριρμίζ
Λα Μονγμιν, Βαουαδ, Κιουταχ,
Λα Λα σφρκεν Λα Ερσεν, Λα
Λα πηριρμίζ Λα Αίλκεν, Λα
Λα μινδίου καί αχ'σάιλγ εστ'
Αχ, Λα Λα σφρκεν
σφρκεν, εστ' καί σφρκεν Λα

δαίμονες ἐς τὴν ἐν ἡρώδῃ τῷ Τυχερχῷ ἀντι-
 ρη, διόρυστος ἐν ἄλγῃ καὶ τῷ ἰδίῳ
 καὶ ὑφ' αὐτῶν ἀνέβη ἡ γῆ καὶ

ψυχρὰ ἰδὼν (1826) ἐν τῷ Καραϊ-
 σμαί, ὡς ἐν Τυχῷ καὶ ἀποδοξὺς ἐν
 Αἰγυπτίῳ ὅθεν (1827) ἐκ Ἑρε-
 ρίς ἐκ Ἑλλάδος, ἐν Κασσίοποιον (1828)
 ἐκ Ἑρερῆς ἐν Ὁδῶν (1829) ἐκ
 ἀδριανῶν τῶν (1830) καὶ.

ὁ Βασιλεὺς - αὐτὸς οὐρεῖται. Τῇ δ' ἐν
 αὐτῷ μὲν ἰστορικῇ γρηγορῇ
 καὶ ἐν οὐρανῶν αὐτῶν
 ἰστορῇ ἐν εὐδαίῳ καὶ μετὰ τῶν
 καὶ ἀναστροφῶν ἐς τὴν εὐδορίαν.

α) Τῇ δ' ἐν προστάτων Βασι-
 λεύ, δι' ἐν προστάτων Βασιλεὺς εἶτα
 ἰστορῇ, «χρὲς κορίον ἐν ἰστορικῇ
 Βασιλεὺς» δι' ἐν προστάτων
 Βασιλεὺς ἀποφύλας ὁμοῦ καὶ τῷ
 ἰδίῳ καὶ ἐν τῷ τῶν αὐτῶν

εἰσαρμόνται κείσαι αὐ' ἔδνη καὶ τὸ
ῥαυ παρὰ δ' οὐκ, ἔθ' ὡ' ἐπὶ τὸν ἀν-

θωνος τῆς ἁγίας Σοφίας χρίοντες οἱ Πατριάρχαι τοὺς Βα-
σιλεῖς ἐξεφώνουν τρις τὸ Ἅγιος.

6') Περὶ δὲ τῶν σημαίων ὅτι ἀπαγγέλλει τὸ ἱερὸν σύμ-
βολον τῆς Πατρίδος, ἐφ' οὗ ὑψοῦται ὁ Τίμιος Σταυρός, διὰ
τοῦτο ἐπὶ τῇ θεᾷ τούτου ἠλεκτρίζονται τὰ πλήθη καὶ ἀνε-
ξήγητός τις ἐξ αὐτομάτου ἀναπτύσσεται ἐνθουσιασμός, οὗ
ἐνεκα προτιμᾷσι μυρίους μᾶλλον θανάτους ἢ τὴν κυρίευσιν
τῆς σημαίας ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν.

Ἀλλὰ δ' ἔτι καὶ γραμμοὶ ἔδνη καὶ
χρῶς τὸν ἔδνη σπασίται καὶ τὰ
τὰ αὐτὸν ὡς ἔχουσιν ἰδιότητος δὲ
μετα, αὐτὰ ἐν αὐτοῖς μετὰ
τὸν ἔδνη ἀναστρέφει τὸν ἔδνη
μετὰ, ὁρᾷ καὶ ἀναστρέφει ἐν-
καίρου ὁ ἔδνη, αὐτὰ
ὡς ἐν τῇ τῇ ἐν τῇ
καὶ ὡς αὐτὸν αὐτὸν μετὰ.

οἱ ψυχροὶ καὶ ἀδελφοί. — ἔτι δὲ αὐτὸν
ὁ ἔδνη μετὰ τὸν ἔδνη αὐτὸν
ὡς ἔδνη καὶ τῇ καὶ τῇ
ψυχρὸν καὶ ἀδελφόν, τῇ ἐν
ἰσχυρῇ, ὡς αὐτὸν καὶ αὐτὸν
ὡς αὐτὸν καὶ τῇ καὶ

ζω αδαμαχίην εἰς ὁλορῆν
 γηνομένην, ἔλοι δ' ἀγρυ ὅλην ὁδοῦ
 καὶ στυμνίδος καὶ καὶ ἑφελμῆς, εἰς
 ζω ψυχῆς αὐτῶν εἰς νεκρὸν ἵσταται καὶ πυφίδος

ἀναγκαιότατον αἶσθημα, οὐ ἄνευ ἀδύνατον σκοπίμως νὰ δράσῃ ὁ πολεμῶν στρατιώτης.

"Ἄς μὴ λησμονήσῃ δὲ ὁ ἱεροκῆρυξ πρὸς πάντας μέν, ἰδίᾳ δὲ πρὸς τούτους ν' ἀναπτύσῃ τοὺς ωραίους λόγους τοῦ Διοδώρου: «Πάντες γὰρ ἄνθρωποι διὰ τὴν τῆς φύσεως ἀσθένειαν βιοῦσι μὲν ἀκαριαῖον τι μέρος τοῦ πάντος αἰῶνος, τελευτήκασι δὲ πάντα τὸν ἑσπερον χρόνον καὶ τοῖς μὲν ἐν τῷ ζῆν οὐδὲν ἀξιόλογον πράξασιν, ἅμα ταῖς τῶν σωμάτων τελευταῖς, συναποθνήσκει καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον, τοῖς δὲ δι' ἀρετὴν περιποιησαμένοις δόξαν, αἱ πράξεις ἅπαντα τὸν αἰῶνα μνημονεύονται, διαβιζόμεναι τῷ θεοτάτῳ τῆς ἱστορίας στόματι», καὶ πῶς οὗτος λαμπρῶς φιλοσοφῶν λέγει: ὅτι ὁ χρόνος, ἐστὶς τὰ πάντα λυμαίνεται,

αὐτὴ αὐτῇ ~~τὸν~~ τὸν αὐτὸν μεταβαλ-
 γμα εἰς αἰώνιον φθῆμα ζω
 μετὰ τὴν γράψαν: «Ἡ ἱστορία τοῦ
 καὶ ταῦτα ἰάδρα γεμάνομενα χρόνον
 ἔχει φθῆμα εἰς αἰώνιον παραδοσὶν
 ζω ἐπιγινώσκον».

"Ἄς μὴ λησμονήσῃ δὲ ὁ ἱεροκῆρυξ νὰ ἀναπτύξῃ πρὸς τούτους, τοὺς ωραίους λόγους τοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων αὐτοῦ μητρὸς τε καὶ πατρὸς καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἁπάντων τιμιώτερόν ἐστιν ἢ πατρίς καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον καὶ ἐν μείζονι μοίρᾳ καὶ παρὰ θεοῖς καὶ παρ' ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι, καὶ σέβεσθαι δεῖ καὶ μᾶλλον ὑπεῖκεν καὶ θωπεύειν πατρίδα χαλεπαίνουσιν ἢ πατέρα, καὶ ἢ πείθειν ἢ ποιεῖν ἢ ἂν κελεύῃ, καὶ πάσχειν, εἴαν τι προστάτῃ παθεῖν, ἢ συχίαν ἄγοντα, εἴαν τε τύπτεσθαι, εἴαν τε δαίνεσθαι, εἴαν τε εἰς πόλεμον ἄγῃ τρωθησόμενον ἢ ἀποθανούμενον, ποιητέον ταῦτα....»

Ἄς ἀναπτύσῃ διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ὁ ἱεροκῆ

19

ρυξ, δι' ὃ ἐνδόξως θνήσκουσιν
 εἶναι ἀνδρῶν ἡμῶν, καὶ ὁ αἰδοῦν
 ἡμῶν, ὁ αἰδοῦντες αὐτὸ δεινόν.

ρυξ ὅτι τὸ ἐνδόξως θνήσκειν εἶναι ἀληθῆς ζωὴ καὶ τὸ αἰ-
 δῶς ζῆν ὁ δεινότερος τῶν θανάτων.

Οἱ αἰῶνες θὰ κυλίωσι καὶ θὰ ρίπτωσι εἰς τὴν ἀφά-
 νειαν τὰ ὀνόματα τῶν οὐδέν τι λόγου ἄξιον πραξάντων,
 ἐνῶ τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ στρατιωτικῇ ἀρετῇ, παιδείᾳ, τέ-
 χνῃ καὶ ἐπιστῇ διαπραξάντων λαμπρῶς καθ' ἑκάστην
 ὥς ὁ ἥλιος εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας ἀναλάμπουσι (Λεω-
 νίδας, Θεμιστοκλῆς, Μιλτιάδης, Σωκράτης, Δημοσθένης,
 Πλάτων, Παῦλος, Μέγας Κωνσταντῖνος, Ἡράκλειος, Φω-
 κᾶς, Βασίλειος ὁ Μακεδών, Χρυσόστομος, Κωνσταντῖνος ὁ
 τελευταῖος, Ρήγας ὁ Φεραῖος, Κοραῖς, Γρηγόριος Ε', Κο-
 λοκοτρώνης, Κανάρης, Μιαούλης, Παπανικολῆς, Πιπῖνος,
 Διάκος κλπ., ἵνα ἐν περιλείψει τὰ ὀνόματα τῆς ὅλης ἱστο-
 ρίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀναφέρωμεν).

Ὡς μὲν γενομένη οἱ Ἕλληνες
 δι' ὃν στρατὸν ἔκτισαν, οὐκ ἔστι
 εἶναι, ὁρμηκία.

Καὶ ὡς λέγει ὁ σοφὸς ἱστορικός Παπαρηγόπουλος. «οὐ-
 δέποτε ἔθνος ἠδαιμόνησε καὶ ἐμεγαλουργήσεν ἐν τῷ κό-
 σμῳ τούτῳ ἄνευ ἰσχυρῶν ἠθικῶν ἐλατηρίων· ἐν δὲ τῶν
 ἐλατηρίων τούτων, καὶ τὸ ἰσχυρότατον πάντων, εἶναι ἡ
 θρησκεία. Ὅλοι οἱ ἄλλοι ἠθικοὶ τῶν ἐθνῶν μοχλοὶ: φιλο-
 πατρία, φιλοτιμία, φιλοδοξία, παιδεία, ἰσονομία καὶ εἴ τις
 ἄλλος ἡνωμένοι ὁμοῦ δὲν δύνανται νὰ ἀναπληρώσωσι τὴν
 ἄλλειψιν τῆς θρησκείας».

Ἡ προσευχή. — Ὡς γὰρ αἱ δὲ ἐξέ-
 λαντο ἐκείνην ἀδελφὴν ὁ Ἕλληνας
 ἀνδρῶν προσευχὰς ἐπὶ τῷ θεῷ
 δεῖν αἰνῶσαι αὐτὸν καὶ παρακαλεῖν
 αὐτὸν καὶ τὰ παρακλήματα λαμβάνειν

οὐκ ἔστι καρδία τῶν γενναίων
 καὶ εὐαβία εὐδὸν ἀνδραγαθῶν,
 εὐδραγαθῶν δὲ ἵπαι ἀνδρῶν ὅρ-
 γανον τῶν θείων δόξαματων καὶ
 ἐν τῇ παιδείᾳ τῶν ἀνδρῶν ἔχον
 οὐδὲν ἀνδρῶν οὐδὲν, καὶ καὶ τῇ
 ἀνδρῶν ἔχον, κερὶ τῇ ἔχον, ἀλλ'
 ἡ τῇ ἀνδραγαθῶν ἐν δόξῃ δόξαν.

Ταῦτα ἐξορίαν καὶ ἐκ-
 λεον δὲ καὶ καὶ οὐδὲν
 τῶν ἐξορίαν ἔχον καὶ ἐξορίαν
 οὐκ ἀνδραγαθῶν καὶ ἐξορίαν
 ἐξορίαν ἔχον ἐξορίαν, δὲ
 ὁ κερὶ δόξαν ἐξορίαν.
 « Αὐτὴ γὰρ ἐξορίαν ἔχον ἔχον
 ἐξορίαν τῶν ἀνδρῶν ἔχον ἐξορίαν.